

CRETA, quæ nunc Candia dicitur, insula est maris Mediterranei, Cypro maior, sed Sicilia & Sardinia minor, licet nobilitate & fertilitate præstantissimis quibusque par. Est autem media quodam modo inter Europam, Asiam, & Africam. Cureta olim ab habitatoribus Curetibus vocabatur, & per Syncopen Creta. alij Cretam dicunt appellari à Crete quodam Iouis & Idae Nymphæ filio, alij à Crete Nympha Hesperidis filia, alij à Crete rege vetustissimo. Sunt etiam qui speciosum magis quam eruditum adserunt etymon, dum Cretam a montibus seu fossis cretaceis aiunt appellari, atque idcirco etiam non nullis ab albedine seu candore Candiam appellari. Dicta etiam à multis olim fuit Aeria, Macaros, & Macaronesos, & Hecatopolis à centum viribus, quorum quidem quadragesinta circiter Plinij ætas nouit. Exasperatur hæc insula montibus, Ida maximè, qui medie insulae altissimus imminet, pedem eius oppidis circum coronæ instarambientibus, è cuius summo vertice mare facilimè conspicitur, vtrumque insulae latus alluens, reliqui montes primarij sunt Leuci, nunc de Marara vocati, alias Ja Spachia appellantur: & Dicta, qui nominatur Sethia, quibusdam locis Lasti: qui quidem montes adeo celsi sunt, ut nix tota hyeme eos operiat, tametsi Cupressi hinc inde inter saxa conuallium nascantur. Et quoniam ad eam frequentes in eas sunt montes, rara sunt isthic campæstria, itaque multa sunt loca inculta, quæ tamen non minorem censem adferunt dominis quam fertile solum, quoniam pecudes vberes pastiones isthic eveniunt. Isthic magnos greges alunt Striphoceri arietum & caprarum, qui illis ex caseis & lana quotannis magnam pecuniaë vim reddunt. Abundat præterea in insula hæc vitibus, oleis, malis, ponicis, & ziphis, fiscis, alijsque fructiferis arboribus, inter quas vastæ magnitudinis aureæ mali, Citriæ & Adami poma, quæ ferunt, è quorum fructibus succus exprimitur, eoque dolia implentur, quæ Constantinopolim & in alias Turcæ subiectas prouincias feruntur: siquidem eo succo plurimum in cibis Turcæ vtuntur. In primis vero illud generosum vinum sola hæc insula producit, vulgo Maluaticum, olimque Pramnum vocatum, quod in plurimos Europæ locos diu chitur, atque longa vectura maiorem acquirit præstantiam. Profert grana quibus panni colore rubro intinguntur, cuius census ingens est, item mel, ceram, caseum quæ omnia exteris longè meliora sunt. Laudanum profert copiosè hæc insula, quod intolerabili labore ex aibuscula Cisto, qua huius regionis montes vestiuntur, colligitur, quod quidem ex primarijs medicamentis est nostra suffumigia, siue odoratos pastillos ingredientibus. Isthic etiam nascitur medicinalis herba quæ Dictamnos vel Dictamnum dicitur, soli Cretæ peculiaris, & quædam alia herba Halimò vocata, quæ quidem admorsa diuturnam famam prohibet, præter innumeræ alias herbas medicinales, quæ in montibus copiosè leguntur. Lupum vulpem, nullumè aliud noxiū animal Creta habet, nec serpentem: quam ob causam magna cum securitate greges in aruis pasci solent, præcipue Striphoceri (rectum genus) qui erecta cornua gestant. Piscem habet Creta in littoribus admodum frequentem, muli barbati magnitudine, alijs regionibus valde rarum, qui Scarus nominatur, cuius veteres scriptores meminerunt, & apud Romanos olim in delicis fuit, primarium locum inter reliquos pisces facile obtinens. Nullum in terra hæc insula fluvium nauigabilem esse affirmat Bellonius, aut qui parvam solum nauiculam ferre possit inueniuntur tamen multi magni riui, in quibus sponte & sine cultura colocasia crescit, atque fluviatiles cancri inueniuntur, quorum etiam fluentiū riuorum commoditas, acrisque temperies occasionem præbent incolis cultissimos hortos.

SEPTENTRIO

*CRETA IOVIS MAGNI MEDIO IACET INSULA PONTO

OCCUPATIONS

KIELEN

hortos instruendi, & elegantia vineta, eaque magna quantitate, quæ ipsis magnum cœsum adserunt. Præterea Labyrinthum qui nunc in Creta conspicitur ad radices mōtis lidae, eum non esse assertit Bellonius, cuius veteres meminerunt, quem tamen omnes Cretæ incolæ adulterino Labyrinthi nomine demonstrare cognoscunt. Namque in Latomia fuit solidi admodi & elegantis saxi, è qua lapides diuersis locis exempti sunt, cum Gortinæ & Gnoſi vrbium ædificia extruerentur. Insignes in hac insula v̄bes olim fuere. Cortina siue Gortyna, Cydonia, Gnosſus seu Gnosus Minois regia & Strabonis Geographi patria. Hodie v̄ero omnes huius insulæ ciuitates in quatuor tātum redactæ sunt, populosæ sat̄is, & quatuor sub se habentes territoria, in quibus tota partita est insula, suntque omnes sitæ in Boreali littore. Prima est Sittia seu Cytia, olim Cyteum, versus Ortum expolita, quæ pusillum nunc est oppidum, populo sum tamē, & quartum Cretæ propugnaculum. Secunda est Candia, olim Matium, quæ primaria, & metropolis est, & munitissima, à qua insula nomen inditum. Tertia est Rhetynum, olim Rytimna dicta. Quarta & ultima est Canea à parte Occidentis, quæ & ipsa munita est, & amplitudine sua Candia succedit, olim Cydon vocabatur, à qua Cotoneæ mala Cydonia dicta. Sunt præter ea quindecim oppida his quatuor principali bus vrbibus subiecta, nam in Cananeæ territorio sunt oppida vulgo: Apocorno, Chissamo, Selino, S. Nichita, & S. haia, in quo quidem territorio sunt 240 quos vulgo Casales dicunt. & 14 parœciae Latinæ, inter quas est D. Maricæ, vbi residet Episcopus, & 33 parœciae Græcæ. Cylamum oppidum omnino ferè dirutum est, cuius tamē veteres muri adhuc integri permanent, estque humili loco situm, non procul à litore vbi Aegæum mare ad Septentrionem prospectat. Selino castellum est in colle sitū, Spachia oppidum muris non percinctum. arcem habet aduersus pyratas perfugij causa extrectam in qua p̄fecto vix commoda est habitatio. Rhetimi territorium habet Milopotamo oppidum, & Calades continet 265, in quibus Ecclesiæ sunt Latinæ 6, & Græcanicæ 36. Candie territorium habet oppida sub se Maluisin, Thermene, Castelnou, Priotissa, Bonifacio, Beluedere, Pediada, & Mirabello, Casalashabet 465 Ecclesiæ Latinæ 22, inter quas una est Archiepiscopalis sedes, & parœcias Græcas 77. Sythiæ territorium habet oppidum Gerapetra & Casales 74. Ecclesiæ Latinæ 6, inter quas D. Marci est residentia Episcopi: & Ecclesiæ Græcas 11. Gerapetra oppidum prout esse Voulismeni calstrum, olim Panormus, quod adhuc integrum est, interque Cythiam & Candiam ad littus maris in edito situm, ad cuius latus sinistrum horrenda est

Maris vorego.

